

Tysklands samlede Indførsel af Kød har derimod været mindre i Fjor end i Forfjor. Efter den danske Statistik har Danmarks Andel i Tysklands Forsyning været akkurat den samme i de 2 Aar, idet vor Udførsel af »Kød af Hornkvæg« i hvert af Aarene opgives til 13.5 Mill. Pund. Af Flæsk og Skinker udførte vi i 1902 2.9 Mill. Pd. til Tyskland, i 1903 7.3 Mill. Pd.

Indførselen af Smør til Tyskland stiger Aar for Aar, den var i 1902 ca. 32 Mill. Pd. og i 1903 ca. 47 Mill. Pd. Ogsaa i denne Forsyning tager Danmark Del, i 1902 med 5.8 Mill. Pd. og i Fjor med 9.3 Mill. Pd.

Danmarks Udførsel af levende Dyr gaar, som bekendt, omtrent udelukkende til Tyskland, der tillige tager godt Halvparten af »Kød af Hornkvæg«. Af Flæsket og Smørret udføres derimod kun et Par Procent til Tyskland og af Æggene intet.

Landbrug og Kvægavl i Sverige 1903.

(Beretning fra det kgl. danske Generalkonsulat i Stockholm.)

I Oversigten for 1902 blev der nogenlunde udførligt gjort Rede for Aarets Høstudbytte saavel i Almindelighed som særligt for Norrlands Vedkommende, navnlig af Hensyn til Mulighederne for en ekstraordinær Indførsel som Følge af det knappe Udbytte i visse Landsdele. Til en lignende Udførlighed er der, hvad Høstudbyttet for 1903 angaar, mindre Opfordring. Sidste Aars Høst blev anslaaet til over Middelhøst, et Resultat, der maatte grundes paa det kvantitative Udbytte i de sydlige Provinser, Mälaredalen og den sydligste Del af Norrland, og dette saavel hvad Brødsæden angaar som med Hensyn til Bælgfrugter, Hø, Halm og Rodfrugter. Høstens Beskaffenhed har imidlertid ikke været i Højde med dens Mængdeudbytte. Alle-rede dette indeholder Forklaring til den ogsaa i Aarets sidste Kvartal fortsatte store Kornindførsel, især af Hvede og Byg; Rugindførselen var derimod væsentligt mindre

end i 1902. Dertil kommer, at Norrlands nordlige Provinser atter i 1903 have været uheldigt stillede og kræve ret stor Tilførsel, en Tilførsel, der ofte med større Fordel kan ske ad Søvejen end fra Indlandet paa Jernbane.

Sædekorn har det svenske Landbrug, som tidligere meddelt, i stor Udstrækning maattet hente udefra, da det svenske Frø baade af Havre, Hvede og Rug fra 1903 gav et højst utilfredsstillende Resultat i Retning af Spireevne. Der indførtes Sædekorn baade fra Rusland, Tyskland og Holland, men ikke i fuldt passende Kvaliteter; særligt var den tyske Havre stærkt blandet med Hvidhavre. I Norrbotten er der gjort Forsøg med kanadisk Byg og Havre til Udsæd; om Udbyttet af disse Forsøg er der meget delte Meninger, og Modningen af Sæden synes ved Brug af disse Frøsorter noget forsinket. En fortsat Af-sætning af dansk Sædekorn, ogsaa for 1904, synes paa ingen Maade udelukket.

Den i forrige Aarsberetning omtalte projekterede Centralanstalt for Landbrugsforsøg er i 1903 rykket sin Virkeliggørelse nærmere. Forslaget tilsigter Oprettelsen af en Statsanstalt i fire Afdelinger: en for Jordbrug og Agrikulturkemi, en for Kvægavl, Mejeridrift og Bakteriologi, en for Vækstfysiologi samt en for Skadeinsekternes Bekæmpelse. Det har nu været forelagt saavel Landbrugsakademiet som Husholdningsselskabernes Repræsentantmøde og er i alt væsentligt tiltraadt af disse Organisationer; Meningsforskell synes nærmest kun at foreligge angaaende den Maade, hvorpaa Bestyrelsen for Anstalten skal sammensættes.

For flere andre Statsforanstaltninger til Landbrugets Udvikling arbejdes der vedblivende, især med det Formaal, at hæve det lille Jordbrug (egne Hjem, Vandringslærere, Kontrolforeninger o. s. v.). Regeringens Villighed til at støtte disse Bestræbelser fremgaar bl. a. af dens nu paa Rigsdagen 1904 forelagte Forslag i saadanne Øjemed, saasom til Bevillinger af 70,000 Kr. til det mindre Landbrugs Fremme, af 500,000 Kr. til Bekæmpelse af Frostskader, 25,000 Kr. til Tørvemosers Bearbejdelse og 25,000

Kr. til Ansættelse af to Tørveingeniører med to Assistenten.

Det vigtige og ikke mindst for Danmarks Afsætningsmuligheder interessante Spørgsmaal om Kreaturbestandens Tilvækst i Sverige er stadigt noget omtvistet. At dømme efter Kreaturtællingerne, hvis Resultat dog ikke foreligger for en senere Tid end 1901, er her ingen stor Fremgang i de madnyttige Dyrs Antal. I det nævnte Aar steg vel Antallet af Køer og Svin absolut set, men det var nogenlunde konstant i Forhold til Folkemængden; Faar og Ungkvæg var tilmed absolut i Tilbagegang.

Den almindelige Mening er dog vistnok, at i al Fald Svinebestanden er stegen i de sidste Aar, understøttet bl. a. ved den indenlandske Kornhøsts uheldige Kvalitet, der ikke gjorde den brugbar til Udsæd eller Formaling. Derfor kunde ogsaa den Omstændighed tale, at Eksporttallene, som i alt Fald for 1902 og 1903 maa anses for temmelig nøjagtige, vise nogen Fremgang baade i Flæsk og i Hornkvæg. Udførselen af disse Artikler gaar imidlertid saa godt som alene til Norge, og Forøgelsen i Udførsel er vistnok opvejet ved en forøget Indførsel af Kreaturer og Kød, især fra Finland og Rusland til Sveriges Østkyst. Tilbøjeligheden til at forsyne sig med Fødemidler fra det nærmeste Marked er, som det viser sig, paa disse Steder ofte stærk nok til at sætte sig ud over Toldhindringerne. Der finder saaledes en ganske regelmæssig Kødforsyning Sted til Luleå tværs over Østersøen fra Karleby; tidligere tog man der hele Kreaturer, nu siges de svenske Opkøbere selv at sende Slagtere over til Finland og indføre Kødet i slagtet Tilstand.

Dette er kun et Vidnesbyrd blandt mange andre om Trangen til en rigeligere Kødforsyning paa Sveriges Østkyst. I saa godt som alle nordsvenske Byer er denne Trang følelig og ikke mindst i Stockholm, hvor der kun er ganske faa Slagtere. Kødtilførselen her vil, haaber man, vel stige, naar det paatænkte offentlige Slagtehus bliver til Virkelighed; men der er hidtil ikke en Gang

truffet endelig Bestemmelse om dettes Anlæg; Autoriteterne synes vedblivende uenige om, hvor det skal placeres.

Fjerkræavlsforeninger dannes i den senere Tid rundt om i Sverige. Denne Avl er dog forholdsvis langt tilbage endnu. En almindelig Udstilling af Fjerkræ paatænkes afholdt i Stockholm den 13.—15. Maj 1904.

Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse blandt Hornkvæget ere i Foraaret 1903 bragte i Forslag ved en af Landbrugsstyrelsen og Medicinalstyrelsen i Forening afgiven, udførlig Betænkning. Der foreslaas bl. a. en simple Fremgangsmaade ved Bestemmelsen af den til syge Dyrs Ejere ydede Erstatning for Kødet. I Juli Maaned nedsattes af Regeringen en Kommission med den Opgave at lægge en Plan for Forsøg angaaende Kvægets Infektion, særligt for at komme til Klarhed om, hvorvidt Isolering af reagerende Dyr var nødvendig. Kommissionen, der efter et Par Maaneders Forløb havde en Betænkning færdig, tilraadede, at der i første Række gjordes Forsøg med reaktionsfrie Kalves Modtagelighed for Smitte ved Støv og senere, naar fornøden Forberedelse dertil var truffen, med ældre Dyrs Modtagelighed for Tuberkulose. For Rigsdagen 1904 har Regeringen foreslaaet at yde en Bevilling af 50,000 Kr. til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæget.

Endnu tilføjes, at der vil blive Lejlighed til at studere den svenske Ostetilvirkning ved den Udstilling, som med Understøttelse af offentlige Midler vil blive afholdt i Stockholm den 27.—28. April 1904 og hvor Mejerier fra hele Landet ventes at blive repræsenterede. Denne Produktionsgren er i rask Fremgang her i Landet, særligt i Skaraborgs Len, hvor henved Halvdelen af al svensk Ost fremstilles. Forbruget af Ost i Sverige er i regelmæssig Stigning, saa at det holder Skridt med den forøgede Produktion; Forsøg paa at skabe en Eksport af svensk Ost have været gjorte, men maa nu anses for opgivne, og den tidligere Afsætning til Norge er efter Mellemrigslovens Ophævelse standset. Finere Ostersorter indføres vel ved-